

Lá đổ muôn chiều.

Đoàn Chuẩn & Từ Linh

Thu đi cho lá vàng bay Lá rơi cho đám cười
về Ngày mai người em nhỏ bé ngồi trong thuyền hoa Tình duyên đành dứt
Có những đêm về sáng đời sao buồn chỉ mấy cố nhân ơi Đã vội
chi men rượu nhấp đôi môi Mà phung phí đời em không tiếc nhớ Lá
đổ muôn chiều ôi lá úa Phải chăng là nước mắt người đi Em
ôi đừng đổi lòng Dù sao chẳng nữa Không nhớ đến tình đôi ta
Thôi thế từ đây anh cố đành quên rằng có người Cầm bằng như không biết mà
thôi Lá thu còn lại đôi ba cánh Đành lòng cho nước cuốn hoa
trôi Thôi thế từ nay như lá vàng bay tình lỡ rồi thuyền rời xa bến vắng người
ôi Hướng dương tàn tạ trong đêm tối Còn nhớ phương nào hoa đã rơi.